

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 220.603 van 17 september 2012
in de zaak A. 191.206/X-14.051.**

In zake : 1. Paul WOUTERS
 2. Christiane WEYENS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Peter Flamey en Gregory Verhelst
 kantoor houdend te 2018 ANTWERPEN
 Jan Van Rijswijcklaan 16
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de deputatie van de provincieraad van LIMBURG

Tussenkommende partij :

Hilde GIOS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Koen Van Wynaes
kantoor houdend te 3000 LEUVEN
Diestsevest 113
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 23 januari 2009, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van 20 november 2008 van de deputatie van de provincieraad van Limburg waarbij het beroep van Hilde GIOS tegen het besluit van 2 september 2008 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lummen tot weigering van de stedenbouwkundige vergunning voor het slopen, regulariseren en verbouwen van pluimveestallen naar vleesvarkensstal en tot lokalen voor plattelandsklassen en paardenboxen, op percelen die zijn gelegen aan de Bosheidestraat 47 te Lummen, kadastraal bekend sectie A, nrs. 1111/b, 1111/c, 1113/l en 1113/v, voorwaardelijk wordt ingewilligd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkommende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 26 juni 2009. De tussenkommende partij heeft een memorie ingediend.

Auditeur An Van den broeck heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partijen hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 11 mei 2012.

Staatsraad Jan Clement heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Tom Kloeck, die loco advocaten Peter Flamey en Gregory Verhelst verschijnt voor de verzoekende partijen, en de heer Tom Roosen, bestuurssecretaris, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur An Van den broeck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Op 17 maart 2008 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lummen een aanvraag in tot het verkrijgen van de stedenbouwkundige vergunning voor sloopwerken, regularisatie en verbouwen van pluimveestallen naar vleesvarkensstal en tot lokalen voor plattelandsklassen en paardenboxen op percelen die zijn gelegen aan de Bosheidestraat 47 te Lummen en die kadastraal bekend zijn onder sectie A nrs. “1111/b, 1111/c, 1113/l en 1113/v, 1113/s, 1113/w en 1115/a”.

4. Volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 april 1979 vastgestelde gewestplan Hasselt-Genk zijn de voormelde percelen gelegen in agrarisch gebied en in bosgebied.

De percelen zijn niet gelegen binnen het gebied van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, of van een vergunde verkaveling.

5. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lummen brengt op 13 mei 2008 een ongunstig preadvies uit over de aanvraag.

6. Op 25 augustus 2008 brengt de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een ongunstig advies uit over de aanvraag.

7. Bij besluit van 2 september 2008 weigert het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lummen de gevraagde stedenbouwkundige vergunning.

8. Op 16 september 2008 stelt de tussenkomende partij bij de verwerende partij beroep in tegen het laatstgenoemde weigeringsbesluit.

Op 4 november 2008 vindt een hoorzitting plaats.

Met het bestreden besluit van 20 november 2008 willigt de verwerende partij het beroep van de tussenkomende partij in en verleent zij de

gevraagde stedenbouwkundige vergunning onder de voorwaarde dat “in verband met de brandweerstand, brandveiligheid en evacuatievoorzieningen van de constructie het advies van de brandweer strikt wordt gevolgd”.

9. De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar stelt op 19 december 2008 bij de Vlaamse minister bevoegd voor ruimtelijke ordening beroep in tegen het voormelde besluit van 20 november 2008. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lummen doet hetzelfde op 23 december 2008.

Bij besluit van 24 april 2009 verwerpt de Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening de ingestelde beroepen. Dit besluit wordt bij arrest nr. 217.200 van 12 januari 2012 door de Raad van State vernietigd.

10. De Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur verleent bij besluit van 23 februari 2009 de voor de exploitatie van de inrichting vereiste milieuvergunning. Bij arrest nr. 209.612 van 9 december 2010 vernietigt de Raad van State die vergunning.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep - voorwerp

Standpunt van de partijen

11. In hun verzoekschrift voeren de verzoekende partijen aan dat zij vernamen dat tegen de aangevochten vergunning administratief beroep zou zijn ingesteld door de gemeente Lummen. Desgevallend heeft dergelijk beroep schorsende werking conform artikel 53, §2 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (hierna: het gecoördineerde decreet).

De verzoekende partijen voeren aan dat de mogelijkheid om administratief beroep in te stellen tegen een stedenbouwkundige vergunning volgens het gecoördineerde decreet -dat in de gemeente Lummen conform de overgangsregeling voorzien in artikel 193 van het decreet van 18 mei 1999

houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (hierna: het DRO) nog steeds van toepassing is- niet bestaat en dat zij ook geen enkele mogelijkheid hebben van tussenkomst in de eventuele beroepsprocedure voor de minister.

Gelet op het ontbreken van een mogelijkheid voor hen om een administratief beroep in te stellen, menen de verzoekende partijen dat zij minstens in de huidige stand van zaken doen blijken van een voldoende belang bij de onderhavige vordering. Zelfs als het bestreden deputatiebesluit tijdelijk geschorst zou zijn ingevolge een schorsend beroep, bestaat immers de mogelijkheid dat dit besluit ex lege terug herleeft, namelijk als het gebeurlijk beroep van de gemeente bij de minister onontvankelijk zou blijken, als de minister (ex impossibile) het beroep zou verwerpen, of als de minister zou nalaten binnen de decretale behandelingstermijnen een beslissing te nemen.

Conform artikel 53, §2 in fine en §2bis van het gecoördineerde decreet beschikt de aanvrager, aldus de verzoekende partijen, immers over de mogelijkheid om een rappelbrief te sturen wanneer de minister zou nalaten tijdig te beslissen over het beroep van de gemeente. Als vervolgens niet binnen de 30 dagen na afgifte ter post van de zogenaamde rappelbrief van de aanvrager een beslissing wordt genomen, “mag de aanvrager overgaan tot het uitvoeren van het werk of het verrichten van de handelingen, mits hij zich gedraagt naar de beslissing van de bestendige deputatie”.

12. In haar memorie van antwoord stelt de verwerende partij dat het beroep onontvankelijk is aangezien het bestreden besluit niet definitief is en bijgevolg niet aanvechtbaar voor de Raad van State.

Zij wijst er hiertoe op dat de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar en het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lummen gebruik hebben gemaakt van de door artikel 53, §2 van het gecoördineerde decreet geboden mogelijkheid om een beroep in te stellen bij de Vlaamse regering tegen het bestreden deputatiebesluit. Ingevolge dat administratief beroep -dat overigens een schorsende werking heeft ten aanzien van het bestreden deputatiebesluit- werd de stedenbouwkundige aanvraag bij de hogere overheid aanhangig gemaakt. De Vlaamse regering, optredend als een orgaan van actief bestuur in het kader van een georganiseerd administratief

beroep, zal de stedenbouwkundige aanvraag van de tussenkomende partij nu dan ook in haar totaliteit (zowel qua legaliteit, als qua opportuniteit) onderzoeken. De beslissing van de Vlaamse regering zal ingevolge de devolutieve werking van het administratief beroep in de plaats komen van het bestreden deputatiebesluit, zodat die laatste beslissing volledig uit de rechtsorde zal verdwijnen. Dus enkel al door het instellen van het georganiseerd administratief beroep bij de hogere overheid, dat daarenboven als ontvankelijk werd beschouwd, kan worden gesteld dat het voorwerp van het beroep tot nietigverklaring binnen zeer korte termijn uit de rechtsorde zal verdwijnen. Het verdwijnen uit de rechtsorde van het bestreden deputatiebesluit is daarenboven een zekerheid nu uit het gegeven recht van hoger beroep voor de Vlaamse regering de plicht voortvloeit om zich over het beroep uit te spreken. Het is dan ook absoluut zeker dat het huidige beroep tot nietigverklaring binnen zeer korte termijn zonder voorwerp zal vallen - voor zover het al niet zonder voorwerp kan worden beschouwd door het bij de Vlaamse regering ingestelde en ontvankelijke administratief beroep.

13. In haar toelichtende memorie voert de tussenkomende partij aan dat het beroep onontvankelijk is omdat het bestreden besluit geen uitvoerbare administratieve rechtshandeling uitmaakt in de zin van artikel 14 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973. Zij wijst hiertoe erop dat het bestreden besluit ingevolge het ertegen bij de bevoegde minister ingestelde administratief beroep werd geschorst en dat na dit beroep de vergunning op 24 april 2009 door de Vlaamse minister voor Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening aan de tussenkomende partij is verleend.

14. De verzoekende partijen laten in hun memorie van wederantwoord nog gelden dat het ministerieel besluit van 24 april 2009 door hen voor de Raad van State is aangevochten, dat dit ministerieel besluit dermate apert onwettig is dat het moet geacht worden een niet bestaande bestuurshandeling te zijn, en dat in elk geval na de vernietiging de minister opnieuw gevat zal zijn voor een heroverweging van zijn beslissing over het administratief beroep.

Beoordeling

15. Het toentertijd geldende artikel 193 DRO bepaalt onder meer:

“§1. Wanneer een gemeente beschikt over een goedgekeurd gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, een gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar, een conform verklaard plannenregister, een vastgesteld vergunningenregister en een register van de onbebouwde percelen, wordt dit vastgesteld door de Vlaamse regering. Die vaststelling wordt bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad. De aanvragen voor een stedenbouwkundige vergunning of een verkavelingsvergunning die vóór de eerste dag van de tweede maand na de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad worden ingediend, worden verder behandeld overeenkomstig de in § 2 beschreven procedure.

(...)

§ 2. Zolang een gemeente niet voldoet aan de voorwaarden voorgeschreven in §1, worden de aanvragen voor een stedenbouwkundige of een verkavelingsvergunning behandeld overeenkomstig artikel 43, § 1 tot en met § 5, artikelen 44, 49, 51, 52, 53 en 55, § 1, eerste lid van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, in de plaats van overeenkomstig artikelen 106 tot en met 126 van dit decreet. De gemeente moet ook in dit geval de adviezen, genoemd in artikel 111, § 4 en § 5 van dit decreet, inwinnen.

(...)”.

Bij ministerieel besluit van 9 oktober 2008 is vastgesteld dat de gemeente Lummen voldoet aan de vijf voorwaarden van artikel 193, §1 DRO. Die vaststelling is bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 24 oktober 2008. De stedenbouwkundige vergunningsaanvraag die heeft geleid tot het bestreden besluit dateert van vóór de eerste dag van de tweede maand na die bekendmaking, zodat zij gelet op artikel 193, §1, eerste lid DRO verder moest worden behandeld overeenkomstig de in artikel 193, §2 DRO beschreven procedure. Dit impliceert dat de tussenkommende partij haar beroep bij de verwerende partij moest indienen overeenkomstig artikel 53, §1 van het gecoördineerde decreet. Dit beroep heeft geleid tot het bestreden deputatiebesluit.

Tegen het bestreden deputatiebesluit hebben de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar en het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lummen -overeenkomstig artikel 53, §2 van het gecoördineerde decreet- een beroep ingediend bij de Vlaamse regering. Dit beroep -net als overigens de termijn voor de instelling ervan- schorste de bij het bestreden deputatiebesluit verleende vergunning. Ingevolge de devolutieve werking van het

administratief beroep ging de bevoegdheid om over de aanvraag te oordelen geheel -dus zowel qua legaliteit, als opportuniteit- over naar de Vlaamse minister bevoegd voor de ruimtelijke ordening en kwam diens besluit van 24 april 2009 in de plaats van het bestreden deputatiebesluit, dat daardoor uit het rechtsverkeer verdween.

Het feit dat het ministerieel besluit van 24 april 2009 door de Raad van State is vernietigd bij arrest nr. 217.200 van 12 januari 2012, heeft niet tot gevolg dat het bestreden deputatiebesluit herleeft, maar wel dat de minister zich opnieuw zal moeten uitspreken over het tegen het bestreden deputatiebesluit ingestelde administratief beroep. Het bestreden deputatiebesluit betreft dus geen definitieve beslissing die vatbaar is voor vernietiging, zodat het beroep onontvankelijk is.

16. Artikel 7.5.8, §4, tweede lid van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bepaalt dat “beroepsdossiers die bij de Vlaamse Regering werden betekend vóór 1 september 2009, doch waarover de Vlaamse Regering op die datum nog niet heeft beslist, worden behandeld, bekendgemaakt, uitgevoerd en desgevallend bestreden overeenkomstig de procedureregelen die golden voorafgaand aan die datum”. Gelet op deze nu geldende bepaling moet de bevoegde Vlaamse minister het administratief beroep dat is ingesteld tegen het bestreden deputatiebesluit dus opnieuw behandelen overeenkomstig artikel 53 van het gecoördineerde decreet.

Daargelaten de vraag of het bestreden deputatiebesluit op grond van de laatstgenoemde bepaling zou kunnen herleven, moet hoe dan ook worden vastgesteld dat die mogelijkheid niet impliceert dat het bestreden besluit definitief en uitvoerbaar is.

17. De excepties zijn gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep.

2. De verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro, ieder voor de helft.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zeventien september 2012, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Roger Stevens,	voorzitter van de Raad van State,
Johan Bovin,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Roger Stevens